Súd:	Krajský súd Žilina
Spisová značka:	8CoP/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5321203122
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Katarína Beniačová
ECLI:	ECLI:SK:KSZA:2022:5321203122.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti S.: F., nar. XX.XX.XXXX, H., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, detí rodičov - matky: A. R., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX a otca: Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 11P/18/2021-58 z 10. januára 2022, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. potvrdzuje.

Výrok I. rozsudku okresného súdu ostáva nedotknutý.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol o zverení maloletej F. a maloletej H. do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok (výrok I.), otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej F. sumou 200,- eur mesačne a na výživu maloletej H. sumou 120,- eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od 19.12.2021 (výrok II.), žiadnemu z účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok III.).

2. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1 a § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej „ZoR“). Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že je dôvodné upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletej F. a H., ktoré pochádzajú z partnerského vzťahu rodičov, ktorí od 19.12.2021 nežijú v spoločnej domácnosti. Matka sa maloletými deťmi odsťahovala zo spoločnej domácnosti a aktuálne býva u svojich rodičov v F. K.. Prešetrením pomerov u matky ako i u otca okresný súd nezistil nedostatky v starostlivosti matky o maloleté deti, preto tieto zveril do jej osobnej starostlivosti s tým, že ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti otca vychádzal z jeho priemerného čistého mesačného príjmu vo výške 1 250,93 eur, z ktorého otec uhrádza mesačne náklady na bývanie 506,- eur a hypotekárny a spotrebný úver 310,- eur mesačne. Na strane matky zistil, že jej príjem pozostáva z rodičovského príspevku, ktorý poberá v sume 275,90 eur mesačne a rodinných prídavkov v sume 51,- eur mesačne na 2 maloleté deti. Z tohto príjmu uhrádza náklady na bývanie, ktorých výšku odhadla na 60,- eur. Vo vzťahu k maloletým deťom okresný súd vychádzal zo zistenia, že maloletá F. navštevuje 1. ročník základnej školy, jej výdavky predstavuje úhrada družiny 12,- eur mesačne a nákladov na cestovné 20,- eur mesačne + ďalšie náklady, ktoré matka ku dňu rozhodovania okresného súdu nevedela vyčísliť a

ktoré vzniknú vzhľadom na zmenu bydliska matky s maloletými deťmi. Na základe týchto zistení ustálil výšku výživného vo vzťahu k maloletej F. na sumu 200,- eur mesačne, vo vzťahu k maloletej H. na sumu 120,- eur mesačne, ktorú povinnosť uložil otcovi plniť od podania návrhu na určenie výživného matkou na súd, t.j. k 19.12.2021, kedy matka odišla zo spoločnej domácnosti. Vznik nedoplatku na výživnom nezistil, preto jeho výšku neurčoval. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „CMP) tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku okresného súdu voči výroku o vyživovacej povinnosti otca k maloletej F. a H. podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka a žiadala, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti výživného zmenil tak, že otcovi uloží povinnosť platiť výživné na maloletú F. vo výške 250,- eur mesačne a na maloletú H. vo výške 150,- eur mesačne. Matka poukazovala na okolnosti, za ktorých opustila spoločnú domácnosť. Otec maloletých ju z domu, ktorý je v jeho vlastníctve, ale v ktorom spoločne bývali a tento budovali, opakovane vyhadzoval. V dôsledku neznesiteľného spolužitia dom opustila a býva u svojich rodičov, kde sa snaží vytvoriť si opätovne s maloletými deťmi domov, v súvislosti s čím vynakladá i finančné prostriedky. Otec vyčíslil svoje výdavky v prevažnej časti za bývanie a za úver na bývanie, ktorý mal byť pôvodne spoločný, no nakoniec v ňom ostal otec sám. Matka uviedla, že maloletá F. v deň súdneho pojednávania nastúpila do Základnej školy v F. F., v novej škole za ňu musela zaplatiť 8,- eur ZRPŠ, skrinku 4,- eurá, čip 0,60 eur, zošity 10,- eur. V novej škole maloletá F. navštevuje družinu 12,- eur mesačne a stravuje sa v školskej jedálni, kde platí 25,- eur mesačne. Základná škola sa nachádza v inej obci, v akej maloletá aktuálne býva, preto musí do nej chodiť autobusom, s čím sú spojené zvýšené výdavky na cestovné. Matka poukázala na to, že vzhľadom na vek maloletej ju do školy sprevádza, preto má zvýšené výdavky na cestovné aj ona. Z dôvodu zdraženie energií sa zvýšili aj výdavky v súvislosti s bývaním. Vzhľadom na to, že ceny všetkých tovarov, vrátane stravy, neustále stúpajú a jej mesačný príjem jej neumožňuje pokryť všetky odôvodnené výdavky, dospela k záveru, že výška výživného tak, ako ju žiada v podanom odvolaní, je opodstatnená.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky z 02.03.2022 s dôvodmi, pre ktoré matka žiadala určiť výživné vo vyššej výške, nesúhlasil. Poukázal na nezhody, ktoré medzi ním a matkou maloletých detí panovali v čase spoločného spolužitia a týkali sa najmä hospodárenia s finančnými prostriedkami. Otec uviedol, že matka s jeho návrhom, aby svoje finančné prostriedky dali „dokopy“, nesúhlasila. Ďalej otec poukazoval na to, že počas spoločného spolužitia matka riadne nevarila s odôvodnením, že k vareniu vzťah nemá. Za nepravdivé uviedol jej tvrdenie, že si spoločne pre seba a ich deti budovali domov, pretože všetky prostriedky na budovanie poskytoval on. Ďalej uviedol, že sa snaží brať si maloleté deti čo najčastejšie a na čo najdlhšiu dobu. Počas pobytu u neho im hradí všetky náklady, kupuje im veci na oblečenie, ktoré potrebujú a sú kvalitné. Nesúhlasí s tým, aby nosili obnosené šatstvo po starších príbuzných.

5. Matka v odvolacej replike z 23.03.2022 k vyjadreniu otca uviedla, že vzhľadom na jeho obsah je zrejmé, že je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu maloletých detí aj vyššou sumou, než ako bol zaviazaný okresným súdom. Otcom dokladované materiálne plnenie označila za „nadstavbové“. Uviedla, že súdu vyčíslila náklady na základné potreby maloletých detí, na pokrytie ktorých jej príjem nepostačuje.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v súlade s ust. § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) ho podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutom výroku o povinnosti otca platiť výživné a v závislom výroku o trovách konania potvrdil. Výrok rozsudku okresného súdu o zverení maloletých detí do starostlivosti matky odvolací súd preskúmal napriek tomu, že nebol odvolaním priamo napadnutý, avšak nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by toto rozhodnutie bolo nesprávne, matka v odvolaní tento výrok priamo nenapadla, preto ho odvolací súd ponechal bez zmeny a týmto rozhodnutím sa ho nedotýkal.

7. Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu, preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov tohto rozhodnutia a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti/argumenty, s tým, že v ostatnom v celom rozsahu odkazuje na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Okresný súd náležite vymedzil rozhodujúce okolnosti a pri ustálení stavu veci postupoval dostatočne dôsledne. Matka v podanom odvolaní nespochybňovala skutkové zistenia okresného súdu týkajúce sa osobných a majetkových pomerov svojej osoby, otca, ani maloletých detí. Nesúhlasila však s právnym záverom okresného súdu, ktorý na základe týchto skutkových zistení ustálil vyživovaciu povinnosť otca vo vzťahu k maloletým deťom tak, ako to uviedol vo výroku napadnutého rozsudku.

9. Medzi základné rodičovské povinnosti patrí vyživovacia povinnosť (§ 62 ZoR - citovaný v bode 10. rozsudku okresného súdu). Povinnosť obidvoch rodičov nie je určená spoločne a nerozdielne, ale každý prispieva na výživu dieťaťa podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Rozsah vyživovacej povinnosti je daný v ust. § 75 ods. 1 ZoR (citovaný v bode 10. rozsudku okresného súdu) tak, že pri určení výživného sa prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Pri určení výšky výživného je nutné zobrať do úvahy skutočnosť, že výživným má byť dieťaťu zaistená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá životnej úrovni rodičov a ktorou by deti rodičia zaisťovali, keby žili s deťmi v spoločnej domácnosti. Výživné tvorí čiastka, ktorá je potrebná na výživu vo vlastnom zmysle tohto slova a takisto aj čiastka na uspokojovanie hmotných potrieb dieťaťa, ako ďalších potrieb dôležitých pre úspešný vývoj dieťaťa. Na druhej strane však odôvodnené potreby majú takisto svoje konkrétne hranice, ktoré sú dané zásadne spotrebným charakterom výživného.

10. Vychádzajúc z mesačných nákladov na maloleté deti, ktoré matka špecifikovala, či už v rámci svojich písomných a ústnych vyjadrení pred okresným súdom alebo aj v rámci podaného odvolania, prihliadajúc na to, že matka uhrádza potreby maloletých, ktoré sa týkajú bývania, stravy a podobne, a vzhľadom na schopnosti a možnosti otca, ako aj skutočnosť, že výživné má mať zásadne spotrebný charakter, považoval odvolací súd výšku výživného, ktoré je otec povinný platiť na maloletú F. a H. tak, ako ju určil okresný súd, za primeranú. Výživné má mať zásadne spotrebný charakter, výška výživného, ktorú je otec povinný platiť, tomuto spotrebnému charakteru zodpovedá, pretože vzhľadom na zistené potreby oboch maloletých detí podľa názoru odvolacieho súdu takto určené výživné je dostatočné. Odvolací súd tak rozsudok okresného súdu vo výrokoch o výživnom a v závislom výroku o trovách ako vecne správny potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

12. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).
Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).